

VZKŘÍŠENÍ

FARNÍ ZPRAVODAJ

Z obsahu

- Úvodní slovo
- Zprávy z farnosti
- Kronika
- Knižní okénko
- Pro děti
- Program divadla Máj
- Bohoslužby o Vánocích

Moji milí,

jedna maminka navrhla, aby v našem zpravodaji byla občasná rubrika s názvem „Pan farář radí, pátrá, informuje“. A hned položila otázku, jak řešit situaci, kdy ve školní učebnici pro třetí třídu jsou ukázky z knihy o Harry Potterovi. Její děti se knih o Potterovi dožadují a jak se s tím tedy vypořádat. Původně jsem chtěl napsat na toto téma zvláštní článek, ale pak jsem si řekl, že se to hodí k tématu tohoto zpravodaje, a tak to zařazuji přímo do úvodníku.

Problém s Harry Potterem a mnoha podobnými knihami je ten, že zlehčují magii a prezentují ji jako něco dobrého. Víme, že účel nikdy nesvětí prostředky. Tyto knihy mažou rozdíl mezi dobrem a zlem. Mnohé děti pak začnou magii zkoušet v praxi a přivodí si tím velké problémy. A aby toho nebylo málo, autorčiny znalosti magie vypadají, že jsou víc než jen teoretické.

Starost rodičů o duchovní růst dětí je v dnešním světě velmi oprávněná.

Kdysi dávno jsem slyšel jeden výrok, připisovaný známému pateru Reinsbergovi. Když se ho ptali, jestli by doporučil dát děti do církevní školy, odpověděl, že by je dal do normální a doma podával protilátky. To bylo v „devadesátkách“. Zdá se, že těch „protilátek“ je potřeba dávat čím dál víc a ve větším spektru. Nejen co se týká povinné četby.

V roce 1981 založil papež Jan Pavel II. Institut pro manželství a rodinu. V jeho čele stál tehdy ještě Mons. Carlo Caffara, který se časem stal biskupem a kardinálem, zemřel r. 2017. Vyprávěl, že první roky institutu nešly moc dobře, a tak napsal sestře Lucii, fatimské vizionářce, aby se za celé dílo modlila. K jeho překvapení mu odepsala. V dopise stálo, že: „*poslední bitva mezi Pánem a vládou Satana bude o manželství a rodině. Nebojte se, dodala, protože každý, kdo usiluje o posvátnost manželství a rodiny, bude vždy ve všech ohledech napadán a oponován, neboť toto je rozhodující otázka. A pak uzavřela: Panna Maria mu však už rozdrtila hlavu.*“

Sestra Lucie nám připomíná, že jsme církev bojující. Dokud dýcháme, musíme bojovat. Je to boj o duše – našich dětí a zároveň i naše vlastní. Nejde tedy jen o občasně „podání protiláték“ – vysvětlování něčeho dětem, nějaké jednorázové akce. Musí jít o styl života rodiny, a to je odpovědnost rodičů. Rodiče tedy musí dětem trvale dávat dobrý příklad osobního vztahu k Bohu, aby tak děti měly přístup ke zdroji síly a milosti. Musí sami vést intenzivní duchovní život osobní i společný. Nebál bych se říci, že musí aspirovat na to, stát se svatými. Cokoli menšího bude v tomto boji nedostatečné. Je třeba se vrátit k tomu, co nás ve svých listech učí svatý Pavel o vztazích v rodině. Manžel nejen zajišťuje rodinu hmotně, ale především duchovně. Také má celou rodinu chránit. On má ze svého postavení autoritu zahnat zlé duchy, kteří se snaží všechny v rodině napadát. Má právo a moc rodinu „exorcizovat“. Poroučet zlému ve jménu Ježíše Krista, aby se vzdálil. Kéž by se otcové každý večer modlili v tomto duchu za své manželky a děti. Samozřejmě platí, že kdo se takto obrací proti zlému duchu, musí být ve stavu posvěcující milosti – nemít na svědomí žádný těžký hřích – jinak je sám zlému vydán na milost a nemilost.

Tak, jako rodiče – hlavně otec – mají právo a povinnost rodinu chránit před zlem, mají bohužel také moc zatáhnout do rodiny všemožný nepořádek. Pokud otec těžce hřeší, například konzumací pornografie, hněvem, závislostmi na všem možném, pýchou, závistí, nemůže se divit, že jeho děti nejsou schopné v podobných věcech útokům zlého odolat. Vždyť on sám mu dává svým jednáním volnou ruku.

Aby rodina byla svatá, musí nutně využívat všechny dostupné prostředky ke svému posvěcení. Na prvním místě jsou to svátosti – hlavně častá mše svatá – i během všedních dnů, zvláště, když je v kalendáři nějaký svátek Panny Marie nebo oblíbeného světce. Každý máme své křestní a birmovací patrony. Není nic lepšího, než je ctít a mít v nich své zastánce a spolubojovníky. První pátky a soboty v měsíci. Dále častá svatá zpověď. Pak osobní i společná modlitba. Především modlitba svatého růžence. Osobní rozjímavá modlitba, ke které rodiče vedou i své děti. Společné zasvěcení rodiny Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu a Neposkvrněnému Srdci Panny Marie. To vše žité v pravdě a vzájemné důvěře, které jsou podmínkou vzájemné lásky. A rád bych zmínil ještě jeden důležitý prvek – půst. Půst od masa v pátek a také pravidelný půst újmy. Jak říká Pán Ježíš, některé dábly je možné vyhnat jen modlitbou a postem.

Když se jednou apoštolové zděšeně ptali Pána Ježíše, kdo že tedy může být spasen, odpověděl, že u lidí je to nemožné, ale u Boha je možné všechno. Tuto mou poslední větu prosím neberte tak, že bych vám chtěl brát vítr z plachet vašeho případného snažení. Chci vás všechny, kteří každý den klopytáte, povzbudit. Jak psala sestra Lucie: „Panna Maria už hadovi hlavu rozdrtila“.

Požehnaný advent!

Váš P. Karel

■ ■ ■ ZPRÁVY

■ Farní adventní rekolekce

V sobotu **7. prosince** dopoledne se koná farní adventní rekolekce. Začátek je v 9:00 hodin a konec kolem poledne – na závěr bude mše svatá.

■ Poutní slavnost našeho kostela

Oslavíme v pondělí **9. prosince**. V 10.00 ráno bude sloužena mše svatá. Na tuto mši svatou naváže celodenní adorace – výstav Nejsvětější svátosti oltární, která skončí v 18.00 hodin a po ní bude následovat druhá mše svatá. Prosíme, abyste se zapsali do rozpisu na adoraci. Rozpis je na nástěnce ve vestibulu kostela – vchod od fary.

■ Bratříčci

V sobotu **14. prosince** v 19.00 hodin se ve farním sále uskuteční adventní setkání se svařákem a s písničkami. Po nějaké době nám opět přijdou zahrát a zazpívat muzikanti z Moravského Slovácka „Bratříčci“. Srdečně vás všechny zveme. Drobné pohoštění vítáno.

■ Bohoslužby o Vánocích

Věnujte, prosím, pozornost rozpisu vánočních bohoslužeb a také rozšířené možnosti přijmout svátost smíření před Vánocemi. Samozřejmě se zpovídá i běžně přede mší svatou, nebo i jindy podle dohody. Rádi také navštívíme vaše nemocné u vás doma. Stačí požádat a domluvit se na návštěvě.

■ Svátost nemocných

V neděli **22. prosince** při všech mších svatých se bude udílet svátost nemocných. Tuto svátost mohou přijmout nemocní a senioři. Je velmi vhodné se před přijetím svátosti nemocných také vyzpovídat.

■ Silvestr na faře

Letos opět srdečně zveme všechny farníky v úterý **31. prosince**, po děkovné mši svaté od 17 hodin, na silvestrovské posezení v kavárně. Uvítáme pomoc s organizací, zábavným programem, hudbou, zpěvem či pohoštěním. Zájemci, hlase se v sakristii nebo u Lídy.

■ Pouť do Filipova

Jako každý rok plánujeme odjezd v neděli **12. ledna** ve 24.00 hodin od naší fary autobusem, návrat v pondělí 13. ledna kolem 9. hodiny ráno.

■ Červnový pobyt nejen seniorů a rodin s dětmi

Tentokrát v Českém Krumlově. Přesný termín ještě upřesníme a podrobnosti včas oznámíme. Plánujeme výlety, prohlídky zajímavých míst v okolí.

■ ■ ■ KRONIKA

■ ■ SENIOŘI V AKCI

Léto skončilo, a tak se naši senioři vrátili k oblíbeným vycházkám. Zářijová patřila návštěvě vršovické farnosti, kde nás provázel bývalý vršovický pastorační asistent Martin Peroutka.

Kostel sv. Mikuláše

Kostel byl vybudován na místě románské kapličky z 11. stol., zasvěcené Máří Magdaléně. Přestavba se uskutečnila v r. 1374. Kolem kostela se rozprostíral hřbitov. Původní kostel pro narůstající počet obyvatel již nestačil, a tak v r. 1896 byl kostel prodloužen o 8 metrů.

Ještě ve 20. stol. se zde kromě hlavního oltáře a kazatelny nacházely 2 postranní oltáře. V současné době jsou všechny oltáře i kazatelna odstraněny. Kostel je „prázdný“ – smutný.

Kostel sv. Václava

Koncem 19. stol. měly Vršovice již 13 tisíc obyvatel, a tak již kostel sv. Mikuláše svou kapacitou nestačil, a proto se začalo uvažovat o stavbě nového kostela. Byl založen Spolek pro výstavbu nového katolického chrámu. Bylo nutné na stavbu získat peníze. To se podařilo koupí pozemků v Záběhlicích a poté ziskovým prodejem. Za 1. světové války musel Spolek své aktivity přerušit. Místo na stavbu bylo získáno na starém hřbitově na dnešním Čechově náměstí. Exhumované ostatky byly uloženy do krypty pod hřbitovní kaplí kostela.

Železobetonový kostel je moderní pětiolodní sakrální stavba ve funkcionalistickém stylu. Byl postaven v letech 1929–1930 podle projektu architekta Josefa Gočára. Velký kříž na hlavním oltáři zhotovil Čeněk Vosmík, okno s vitráží v závěru presbytáře navrhl Josef Kaplický (otec Jana Kaplického). Autory postranních oltářů jsou: Čeněk Vosmík, Karel Pokorný a Josef Kubiček. Křížová cesta je dílem Bedřicha Stefana. V současnosti jsou na věži 2 zvony – Ludmila a Václav. Ve spodní části věže je umístěna socha sv. Václava. Podle původního návrhu B. Stefana ji vytvořil Jan Roith. O modernosti stavby svědčí i další vybudované prostory. Byla to pohřební kaple, která nyní slouží jako sál pro potřeby farnosti. Kromě sakristie zde byla i zkušebna pro zpěváky.

Úžasným zážitkem pro nás byl vstup na kůr s pohledem do chrámu a výstup na střechu s výhledem na Čechovo náměstí.

Zdeňka Bajerová

■ ■ FARNÍ POUŤ DO SEPEKOVA A MILEVSKA

V říjnu jsme se vypravili na farní pouť do poutního kostela Jména Panny Marie v Sepekově a do premonstrátského kláštera v Milevsku. Správu poutního areálu v Sepekově vykonávají premonstráti z Milevska. Milevský klášter je součástí Královské kanonie premonstrátů na Strahově. Pouť jsme zahájili mší sv. v Sepekově, kterou celebroidl P. Karel společně s P. Vladimírem.

Sepekov

Městys Sepekov patří mezi nejstarší obce v píseckém okrese. Písemná zmínka o Sepekově pochází již z konce 12. stol.

Poutní kostel a celý areál byl postaven z rozhodnutí strahovského opata M. Hermanna na místě starší kaple. Základní kámen kostela byl položen r. 1730 a chrám byl dokončen r. 1733. Poté následovalo přenesení Milostného obrazu P. Marie Sepekovské do chrámu. Deskový obraz, jehož původ je zahalen tajemstvím, byl součástí gotického křídlového oltáře z přelomu 15. - 16. století. Postranní desky oltáře sv. Máří Magdaleny a sv. Barbory jsou umístěny ve Strahovské obrazárně. Následně byly vybudovány ambity se čtyřmi kaplemi. Celá výstavba komplexu byla dokončena v r. 1767. Na přímluvu P. Marie Sepekovské se stalo několik zázraků.

Milevsko

Odpoledne jsme jeli do kláštera v Milevsku. Klášter byl založen v letech 1184 - 87. První premonstráti přišli do Milevska ze Želiva. Prvním opatem se stal Jarloch, který se zasloužil nejen o fungování kláštera, ale stal se i významným kronikářem. Dominantou kláštera je bazilika Navštívení Panny Marie. Je to třetí největší románský chrám v Čechách. Součástí kláštera je Latinská škola, která se stala nejstarší milevskou školou. V těsné blízkosti kláštera se nachází hřbitovní kostel sv. Jiljí. Původně byl vybudován v románském slohu, později byl goticky přestavěn. Při archeologickém průzkumu kostela byly objeveny neznámé dutiny ve zdivu. V r. 2020 byla nalezena tajná chodba s trezorovou místností, na jejímž konci byl zavalen malý prostor se zbytky raně středověkého relikviáře. Ten obsahoval zbytky modřínového dřeva ze 14. stol. a dubového ze 4. stol. Dále drobné křížky ze zlatého a stříbrného plechu, větší zlatou destičku s tepaným křížem a nápisem IR (Jesus Rex) a část hřebu se zlatým křížkem (21 karátů). Předpokládá se, že se jedná o část hřebu z Ježíšova kříže. Vše naznačuje tomu, že byl relikviář ukryt před husity v r. 1420. V současnosti je relikviář uložen ve Strahovském klášteře.

Zdeňka BajEROVÁ

■ ■ PROCHÁZKA VYŠEHRADEM

Senioři naší farnosti navštívili 22. října 2024 Vyšehrad, českou významnou kulturní památku.

Do objektu jsme vstoupili renesanční Táborskou bránou a u barokní Leopoldovy brány již čekal milý a sympatický průvodce Dan. Po přivítání nás stručně seznámil s historií Vyšehradu, která se započala již v 10. století. Místo si zvolil za své sídlo první český král Vratislav II. Založil zde královskou akropoli a královskou kapitulou s kostelem sv. Petra a Pavla.

K dalšímu rozkvětu došlo za vlády Karla IV., kdy byl Vyšehrad nově opevněn. Z tehdy vystavěných budov se zachovalo Staré purkrabství. Vyšehrad byl napaden a vyplněn husity. V 17. století byl obestavěn mohutnými hradbami.

Naše prohlídka začala ve středověkých Martinských kasematech. Jsou to dlouhé podzemní chodby s větracími šachtami a sloužily k nepozorovatelnému přesunu vojsk a také jako skladiště. Prošli jsme asi čtvrtinu jejich délky a vystoupali na povrch poblíž rotundy sv. Martina, nejstarší dochované církevní stavby v Praze. V její blízkosti se nachází kaple Panny Marie Šanovské a hned za ní se ukrývá nyní už zrušený kostel Stětí sv. Jana Křtitele, zasypaný v pevnostním valu a překrytý novověkými hradbami. Současně je rekonstruován a občas využíván k civilním účelům, např. svatbám.

Naše prohlídka pokračovala Karlachovými sady, veřejným parkem z 19. století, pojmenovaným podle jeho zakladatele převora Mikoláše Karlacha, kterého zde zpodobňuje socha. Uprostřed sadu je studna v podobě kapličky. Zajímavý a z hlediska původu neobjasněný je též Čertův sloup, který podle pověsti přinesl čert.

Naše další kroky směřovaly na vyšehradský hřbitov s hrobkou Slávin, pohřebišťem českých velikánů. Spolek Svatobor vlastní klíče od Slávina a někdy umožňuje prohlídku uvnitř hroby. My jsme se pohybovali na prostranství hřbitova kolem hrobů známých významných osobností např. Nerudy, Smetany, Purkyněho, Máchy a mnohých dalších a také nedávno zemřelých našich současníků.

Dále jsme prošli kolem baziliky sv. Petra a Pavla a vstoupili do Královského okrsku akropole. Zde jsou umístěna čtyři monumentální sousoší Josefa Václava Myslbeka, která stála původně na Palackého mostě. Představují osoby z našich národních pověstí. Na tomto místě stávala kdysi zbrojnice, která shořela.

Tady naše prohlídka končila. Využili jsme ještě krásného panoramatického výhledu na Prahu, který hradby nad Podolím poskytují. Počasí nám přálo, byl slunečný den. Všichni zúčastnění už dříve Vyšehrad navštívili, ale na tak významném místě je stále co objevovat. Těšíme se na další návštěvu!

Alena Šmídová

■ ■ PODZIMNÍ PRÁZDNINY

I letos jsme se během podzimních prázdnin vydali společně na farní tábor. Poprvé jsme zavítali na faru do Vrbatova Kostelce a to v hojném počtu, sešlo se nám 15 dětí a k tomu ještě 10 pomocníků a vedoucích. Celými prázdninami nás kromě slunečného podzimního počasí provázela Mojžíš. Všichni jsme si společně přiblížili jak jeho život, tak i činy, díky nimž je pro nás tak významný.

Už v den příjezdu jsme šli objevovat okolí Vrbatova Kostelce a zahráli jsme si hru na rozřazení do týmů, k večeru už jsme si jen vybalili, zabydleli se, a po malé očiště zalehli do spacáků.

Hned druhý den nás ráno čekala mše v kostele sv. Havla, který je přímo naproti faře. Po obědě, kdy jsme si pochutnali na rizotu jsme se vydali ven vstříc sluníčku a barevnému listí. Nakonec se nám povedlo zdolat

pár větších kopců, a protože nás zastihla změna času, tak na večeri jsme se vraceli až za tmy.

Okolí Vrbatova Kostelce nám nabídlo opravdu nádherné výlety, i když jejich plánování nám ztížilo mnoho stržených lávek po povodních. Během jednoho obzvlášť pěkného výletu jsme narazili na nádherný kostel sv. Jana Křtitele pod skalou, u kterého jsme vydrželi dlouhou dobu hrát rybičky.

I v dalších dnech nás doprovázelo sluníčkové počasí, hry a dobrá nálada.

Prázdniny jsme ve středu zakončili zpátky na Hlavním nádraží, a většinu dětí pak čekal ve čtvrtek už školní den.

Majda Valentová

■ ■ MANŽELSKÉ VEČERY

Jeden manželský pár v naší farnosti nabídl úžasnou akci ve znění: „*Odložte starosti a pozvěte svoji manželku / svého manžela na rande. Investujte do svého vztahu a věnujte jeden druhému společně strávený čas.*“

Hned, jak jsem si pozvánku přečetla ve farním zpravodaji, tuším, že už někdy o letních prázdninách, jsem nás s manželem přihlásila, aniž bych ho před tím na toto „rande“ stihla pozvat nebo ho alespoň varovala, jaké s ním mám plány. (Tady si asi většina mužů, možná i žen, řekne, že ještěže stejný exemplář, jako jsem já, nemají doma. Můj manžel si už zvykl. A možná kdyby tento kurz nevedli naši společní přátelé, mě rázně odmítne. Ale nestalo se tak.)

Dlouho to vypadalo, že se žádný jiný pár, k mému naprostému nepochopení, nepřihlásí a že romantické večery, ve dvou, při svíčkách, s dobrým jídlem a s květinou, snad ani neproběhnou. Ovšem ne všichni se někdy chovají tak zbrkle jako já. A možná jen trpělivě čekali, až jejich protějšek přijme pozvání ... Nebo si třeba museli zařídít hlídání svých menších ratolestí.

Během tradičně hektického září jsem na nějaké romantické večere úplně zapomněla. Ale mezitím se přece jen nahlásily další páry. Takže v druhé půlce října se mohl skutečně odehrát první večer...

Jaký byl? A o co se vlastně jedná?

Jestli se někdo účastnil tzv. přípravy na manželství, tak naše současné večery považují za takové „pokračovačky“. Alespoň v našem konkrétním případě. Přípravu na manželství jsme totiž absolvovali u jednoho milého manželského páru s dalšími třemi snoubeneckými páry. Témata, která probíráme teď, jsou v podstatě dost podobná. A je docela zajímavé se na ledacos podívat s odstupem 20 let. Nyní ovšem máme mnohem více času a soukromí si o všech tématech povídat jen sami, v našem páru. Což je klíčové.

Pár, který nás provází a hostí nyní, Martina s Ondrou, mají všechno dokonale připravené. Vychází z již předpřipravených kurzů, které ale s precizností sobě vlastní, dotáhli na vyšší úroveň, a ještě rozšířili o tzv. workshopy. Navíc každý večer má nějaký národní punc. Zatím jsme zažili např. rakouský večer, americký nebo mexický. Tomu pak odpovídá i výběr menu a hudby. Vlastně tak, jako bonus, degustujeme někdy i delikatesy, které jsme dosud neznali, jako např. japonské koláčky moči, z rýžové pasty.

Osobně oceňuji zahájení každého večeru vynikající večeří. Celé dny se totiž cítím terorizována našimi věčně hladovými dětmi a jejich otázkami, co bude k jídlu? Mám pocit, že vlastně jen nakupuji a vařím teplá jídla, protože pečivo je nezasytí, a nikde to není znát. Ostatní věci, i náročná práce, jde před hladem rodiny stranou. A najednou si mohu dovolit jeden večer nevařit... Dospívající děti se nějak obstarají samy. Akorát jim to prospěje. A naopak někdo uvaří pro mě i pro mého manžela. Už toto samo o sobě je pro mě nádherná romantika. Co víc si přát? Ale tím večery zdaleka nekončí!

Martině a Ondrovi se daří ve farní třídě s omezenými prostředky vykouzlit romantické intimní prostředí. Místo svíček máme krásné lampičky s tlumeným teplým světlem, každý pár je usazen u vlastního stolku s ubrusem a s květinou, kterou si vždy odnášíme jako milou pozornost. Každý účastník dostal k dispozici „pracovní“ zápisník. Takže jakmile se všichni navečeří, začíná praktická promluva na jedno z témat kurzu, které je možno v plném

soukromí prodiskutovat, a zapisovat si do zápisníku. Je nutno zdůraznit, že žádná skupinová diskuse není součástí kurzu, o svém vztahu nemusíme nikomu nic říkat. Jde jen o nás dva.

Každé téma je velmi důležité, a já zde zmíním jako příklad „konflikty“. K mému překvapení totiž večer začínal tím, ať si do zápisníku sepíšeme alespoň 5 vlastností, kterých si na partnerovi ceníme. S tipem, ať si tento seznam často znovu a znovu pročitáme a připomínáme si, proč jsme si partnera vybrali, proč jsme si ho zamilovali. Dále jsme se měli zamyslet nad našimi rozdílnými vlastnostmi a přístupy k životu a v čem nás tato rozdílnost vzájemně obohacuje. Už jen z těchto pár řádků číší obrovský respekt k ne vždy lehkému soužití v páru.

Kdykoli o těchto večerech řeknu nějaké své kamarádce, většinou je zvědavá, někdy i nadšená. Kdykoli o těchto večerech řeknu jejímu protějšku, první reakcí je: „My toto nepotřebujeme!“ A následuje málem zděšení, aby jejich partnerky nechtěli na podobné kurzy také chodit. A lítost, co pro mě můj manžel musí, chudák, podstupovat! Jen to zjednodušuji, ale zároveň píšu pravdu.

Stručně shrnuto, na dobrém vztahu je třeba pracovat celý život. A toto je jedna z mnoha možností, jak dát svému partnerovi najevo, že o něho pořád stojíme, že je pro nás na prvním místě mezi všemi ostatními lidmi. Já jsem za to velice vděčná. Tím víc, že nás na konci každého večera doprovází krátká společná modlitba.

Veronika B.

■ ■ ■ KNIŽNÍ OKÉNKO

Tak už je to za námi...

...ale co? Přece „Halloween“. Asi dva týdny před koncem října jsme si všimli v obchodech nabídky různých potřeb určených k této příležitosti. A nám nastalo období vysvětlování. Děti chápou některé naše důvody, proč nemáme rádi veselici, která se u nás těší velké oblibě a předchází slavnosti Všech svatých. Ale i tak je přepadla trochu lítost, že tento „americký“ karneval bude opět bez nich. Zároveň se jim strašidelné masky nelíbí. V minulých letech jsme čelili oslavám Halloweenu, který pořádaly školy v době vyučování. Letos některé školy tento problém vyřešily skvěle – na 31.10. a 1. 11. vyhlásily ředitelské volno, které navázalo na podzimní prázdniny, a tak se školní strašidelný karneval letos nekonal. Konec října jsme tedy celkem ustáli, strašidla si nás nakonec bez varování našla v ZUŠ, což jsme zrovna tam nečekali. A neušetřil nás ani pracovní sešit na češtinu pro 3. třídu, ve kterém se také vydlabané dýně a téma Halloweenu vyskytuje. K naší úlevě některé instituce „ignorují“ strašidelný konec října a místo toho slaví svátek sv. Martina. Lesní klub, kterým prošly všechny naše děti, každý rok připravuje oslavu svátku sv. Martina. Děti si dva týdny předem povídají o sv. Martinovi z Tours a souvisejících tématech, jako jsou žebráci a konání dobrých skutků. Také si sami ozdoby skleničku a vytvoří tak lampionek. Tedy listopad lze zahájit i jinak než strašidelně. Na jiných místech v našem okolí se lampionový průvod jen přejmenoval na „svatomartinský“, ale obsahová vyprázdněnost zůstala. Dříve jsme si takto připomínali výročí VŘSR, co si lidé v průvodech připomínají nyní, netuším. S našimi dětmi jsme se snažili co nejvíce povídat o slavnosti Všech svatých a o vzpomínce na naše zemřelé a samozřejmě stále dokola vysvětlovali, co slavit chceme a co nechceme a proč.

Letos se u kropenek v kostele objevila skvělá malá kniha s názvem Dýně útočí! od P. Gulisana a B. O’Neilla (nakl. Paulínky, 2023). Tato kniha mne nadchla a všem ji doporučuji. Stručně a jasně vysvětluje, jak vznikla původně křesťanská slavnost, ze které v USA zůstal jen strašidelný karneval, který se úspěšně dostal do Evropy. Autoři vše srozumitelně vysvětlují a k tomu samozřejmě přidávají i názory církve a jasné argumenty, proč se máme bránit slavení amerického Halloweenu.

Krátká ukázka z knihy:

V posledních desetiletích pronikají halloweenské dekorace i výjevy z filmových pláten a z rušných amerických měst i do staré Evropy jenž přejala nový „kult“ především komerčně (s veškerou výbavou více či méně morbidních artiklů, jako jsou lebky, kostry a strašidelné masky). Původně tedy nejde o žádnou formu novopohanství či ezoteriky, ale jen o parodii autentického křesťanského svátku, a to s ryze komerčním cílem – prodat trochu víc masopustních artiklů a zpropagovat několik hororových filmů.

Halloween se komerčně podbízí jako svátek dětí a mladých, zábavný i poněkud „transgresivní“ (v ten den jako by bylo přípustné překračovat hranice bontonu i morálky – pozn. red.). Lidé se převlékají za strašidla, upíry či zombie a pořádají se taneční párty v převlecích.

To už bohužel nelze považovat za pouhý byznys nebo za obdobu masopustního veselí. Je důležité správně pochopit kulturní pozadí svátku, jakož i okultní souvislosti a praktiky, které se na něj postupně nabalují. (str. 9)

Kromě vysvětlení původu a obsahu slavení předvečera slavnosti Všech svatých se dozvídáme i o původu dalších svátků v listopadu, o souvislostech s nově přisuzovanými magickými vlastnostmi a mnoho dalšího.

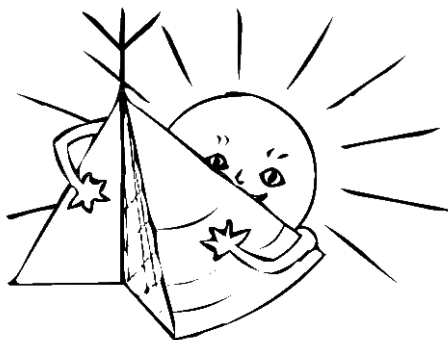
Kniha je velmi čtivá a myslím, že by neměla chybět v našich knihovničkách.

-pj-

■ ■ ■ PRO DĚTI

Milé děti,

v jedné rodině měli čtyři děti. O všechno se mezi sebou rády dělily, společně si hrály, běhaly venku a navzájem si pomáhaly a měly se moc rády. Rodiče z nich měli velikou radost. Až jednou, bylo to na začátku adventu, si nejmladší prvňáček Honzík začal něco tajně schovávat ve své přihrádce. Z ničeho nic chtěl doma pomáhat víc než jindy, aby dostal za odměnu nějaké peníze. Nic z kapesného si ale nekupoval, ani bonbóny. Rád v kostele ministroval. Zvědavě se vyptával pana faráře, jestli letošní betlém bude opravdu zase ten samý jako loni s velkými ovečkami, velkými postavami, i s velkým miminkem Ježíškem.

Moc ho nezajímalo, že všechny děti dostávají podobně jako u nás v kostele papírové svíčky s úkoly. Netoužil po tom, aby na Štědrý večer z betléma zářilo co nejvíc světla ze splněných úkolů vyměněných za svíčky. Nic, nic, jen samé peníze. Jako první si toho všimla maminka. Měla starost, co se s Honzíkem stalo? Chamtivec přece nikdy nebyl. Vždycky se tolik snažil. Ještě aby to narušilo rodinnou pohodu!

Dva týdny před Vánoci se Honzík nenápadně svěřil babičce: „Babi, šla bys se mnou do obchodu? Já bych, prosím, potřeboval poradit, ale nesmíš to fakt nikomu prozradit.“

Babička šibalsky mrkla. „Babi, to je tajný!“ zašeptal: „Víš, Ježíšek bude mít na Štědrý večer kolem sebe z těch svíček od dětí opravdu hodně světla i tepla, ale až všechny svíčky dohoří, všude bude tma a hrozná zima. Potřebuji pro něj koupit něco trvale teplého.“

Babička Honzíka objala: „Můj zlatý Honzíčku, pamatuješ, jak jsem ti nedávno vyprávěla o svatém Martinovi? Koho půlkou svého pláště nejvíc zahřál? Žebráka nebo Ježíše? Ale dnes bude mít největší teplo u srdíčka maminka, žes v adventu myslel na Ježíše, jak ho zahřát, a to nejen na chvíli. U Pražského Jezulátka totiž letos vymysleli pro děti místo výtvarné soutěže výrobu vánočních přání pro radost lidem bez domova. Budou jim rozdávat vánoční balíčky a rádi by jim k tomu přidali vlastnoručně nakreslené přání od dětí. Můžou je pak těšit a hřát u srdce po celý rok. Jako Martin pomohl žebřákovi a zahřál i Ježíše, zahřejí Ježíše dětská přáníčka.“

„Jé, to je nápad, to uděláme radosti! Za ušetřené peníze nakoupíme materiál na výrobu hezkých přáníček a s výrobou mi určitě pomůže celá rodina! I ty, babi? I děda, že?“

„Jasně, už se těšíme, jdeme nakupovat a hned začneme vyrábět!“

Do tohoto projektu se letos můžete zapojit i vy, milé děti, ve svých rodinách. Můžete vytvořit „pohlednice“ – formát A6, z jedné strany obrázků a z druhé přání k Vánocům. Prosíme, aby případné obrázky byly tentokrát bez kontaktu.

K nám na faru je přineste nejpozději do pondělí 16. prosince, abychom je včas doručili k Pražskému Jezulátku.

Děti, přeji Vám i Vaším rodinám hezké adventní vyrábění, požehnaný advent, Vánoce i celý rok 2025.

Lída

■ ■ CO SE CHYSTÁ PRO DĚTI

■ Předvánoční zpověď dětí

Přednostně v pondělí 16., úterý 17. a ve středu 18. prosince od 17 hodin hned po náboženství.

■ Jarní prázdniny

Zveme děti školního věku, které umí lyžovat nebo na snowboardu, na farní hory v termínu od soboty **15. února** do soboty **22. února** 2025 opět do Rokytnice nad Jizerou. Cena 3 900 Kč. Více informací na plakátu v kostele nebo na webu.

Těší se všichni vedoucí

■ Letní tábor

Milé děti, milí rodiče,

ve zbytku školního roku nás kromě jarních prázdnin čeká jen letní tábor. Pozor, došlo ke změně termínu. Tábor se bude konat **od neděle 27. 7. do soboty 9. 8. 2025** ve Starých Hutích.

V případě otázek mě neváhejte kontaktovat na mail dvorahana@seznam.cz.

Na všechny se moc těší Hanka Dvořáková

■ ■ ■ PROGRAM DIVADLA MÁJ

1. 12.	15.00	Hrnečku vař aneb Dvě pohádky pro mlsné jazýčky
4. 12.	19.00	Za gaučem
8. 12.	15.00	Hračky
15. 12.	14.00	Sluncomrak
12. 1.	15.00	Sluncomrak
21. 1.	15.00	Ray Cooney 1+1=3 (host DS AMARTUM)
22. 1.	19.00	Třetí prst na levé ruce (host DS Hraničář Rumburk)
23. 1.	19.00	Za gaučem
26. 1.	15:00	Hrnečku vař aneb Dvě pohádky pro mlsné jazýčky
26. 1.	19:00	MIRANDOLINA 2.0 (host Malešické divadlo) – druhá repríza
7. 2.	19:00	MAŘKA – derniéra

Vstupné na pohádky 65 Kč. Na večerní hry 125 Kč.

■ Pohádky v Divadle MIRIAM

Sluncomrak

Tajemná kupa na jevišti skrývá svět, kde kytky tančí, ptáci swingují, včelka bzučí a jedno telátko objevuje život. Připojte se k pohádkovému dobrodružství Sluncomraka, kde se humor, hudba a každodenní „překvapení“ podílí na koloběhu života. Pro malé diváky i jejich rodiče – příběh o růstu, lásce a věčném obnovování. Autorský pohádkový příběh s živými

coververzemi známých melodií (viola, kazu, ukulele...).

Pohádka trvá cca 30 min. Následuje krátká „přírodní“ dílnička pro děti.

Hračky

Rodina se stěhuje. Všechno už je sbalené. Jen dvě hračky ne: rozbitá Barbína a ušmudlaný šašek bez červeného nosu. Ti mají ráno skončit v popelnici. Obyvatele říše hraček však taková věc nenechá klidné. A hráčkám přichází na pomoc dvě kouzelnice, které se je pokusí pomocí kouzel opravit. Jenže v říši hraček žije i kouzelnice třetí, a ta je zlá... Podaří se Barbínu a šaška zachránit?!

Pohádka pro děti od 3 let.

Hrnečku vař aneb Dvě pohádky pro mlsné jazýčky

Hravé divadlo na divadle – dvě pohádky spojené pohádkovou kuchyní, ve které se „uvaří“ klasická „Hrnečku vař“ a autorova pohádka „O mlsné Kateřině“. V pohádce nechybí humor, ani písničky.

Pohádky dohromady trvají cca 35 min. Po pohádce si děti mohou ve „výtvarné dílničce“ vytvořit vlastní hrneček s kaší. Pro děti a mládež od 3 let.

Tři prasátka

Pohádka plná přísloví o třech prasátkách a jednom vlkovi a také o tom, že ve třech se to lépe táhne a práce kvapná je málo platná.

■ Večerka pro dospělé

Mařka

Na počátku 2. světové války utíkají manželé, on křesťan, ona židovka, před nacismem, služce Mařce dávají do ruky deset tisíc a na starost byt s veškerým zařízením. Mařka si pozve jako společníci sestru Jožku a holky si začnou užívat života, mimo jiné ve společnosti německých vojáků. Následky na sebe nenechají dlouho čekat...

Dramatizace Jaroslava Kodeše podle povídky Johannese Urzidila z roku 1968 – Poslední zvonění. 95 min. 15+. Režie Jaroslav Kodeš.

MIRANDOLINA 2.0

Malešické divadlo uvádí premiéru hudební komedie Mirandolina 2.0, inspirovanou klasickou veselohrou Carla Goldoniho. V poválečné Itálii 50. let se Mirandolina, nezávislá majitelka šlechtického penzionu, ocitá mezi nápadníky, kteří ji chtějí získat – zchudlý markýz, zbohatlý hrabě a tajemný rytíř. Pod vrstvou převleků a intrik se postupně odhaluje pravá láska, i když každá postava hraje svou roli a něco předstírá. Hra je vtipnou reflexí ženské síly a boje za sebeurčení v mužském světě.

Projekt je podpořen v rámci soutěže „Zásobník projektů – partnerství pro Prahu 10“ s finančním příspěvím městské části Praha 10.

Není důvod umírat

Komedialní thriller Není důvod umírat z pera oceňovaného spisovatele Michaela A. Millera a pod taktovkou režiséra Jana Pleskače.

Ray Cooney 1+1=3

Anglická konverzační komedie. John Brown je taxikář, kterému se kvůli přísně dodržovanému harmonogramu daří léta utajovat skutečnost, že má dvě manželky a že vede dvojitý život. Jednoho dne se však John kvůli okolnostem dostane do nemocnice a na policii. Nepodaří se mu tak dodržet svůj časový harmonogram a rozjždí se velký kolotoč lží, do kterých se John stále více zamotává.

Třetí prst na levé ruce

Irská tragikomédie autora Dermota Canavana. Neobyčejný příběh dvou sester z obyčejné irské rodiny. Dvě sestry, které si bývaly velmi blízké, se už nevidají. Až nečekaná událost je však jednoho dne znovu svede dohromady.

75 min. 12+. Režie: Miroslav Řebíček.

Za gaučem

Autorská groteska lehce v duchu rodinných konstelací. Proč by se člověk vkrádal do svého vlastního bytu? Protože je ráno a sousedka má ráda ticho. A proč, když má sousedka ráda ticho, si vedete domů slečnu? Protože chcete, aby se rande opravdu vydařilo. A proč, když chcete, aby se rande opravdu vydařilo si pozvete na ten samý den rodiče i s dědou? Protože si nepamatujete žádná data. A proč když si nepamatujete žádná data, tohle všechno dopustíte? Protože máte přítele, na kterého se můžete vždy spolehnout. Příběh o jednom nepovedeném rande, zvláštním rodinném setkání a jednom opravdu velkém přátelství.

■ ■ ■ PROGRAM BOHOSLUŽEB O VÁNOCÍCH 2024

Úterý	24. 12.	Štědrý den	16.00 (zvláště pro rodiče s dětmi) 24.00 (půlnoční)
Středa	25. 12.	Narození Páně	7.00, 9.00, 10.30, 18.00
Čtvrtek	26. 12.	Svatého Štěpána	9.00, 18.00
Neděle	29. 12.	Svaté rodiny	7.00, 9.00, 10.30, 18.00 s obnovou manželských slibů
Úterý	31. 12.	Závěr občanského roku	17.00
Středa	1. 1.	Matky Boží Panny Marie	7.00, 9.00, 10.30, 18.00

Kostel bude i během Vánočních svátků otevřený denně od 14.00 do 18.00 pro soukromou modlitbu.

Možnost svátosti smíření před Vánocemi

Čtvrtek	19. 12.	10.00 – 12.00	14.00 – 18.00
Pátek	20. 12.	10.00 – 12.00	14.00 – 18.00
Sobota	21. 12.	10.00 – 12.00	14.00 – 18.00

Po domluvě je možný i jiný čas. Je velmi dobré využít příležitosti ke svátosti smíření půlhodinu přede mší svatou během celé Adventní doby. Rádi také navštívíme vaše nemocné a seniory u vás doma.

■ ■ ■ PROGRAM FARNOSTI NA ŠKOLNÍ ROK 2024/2025

Bohoslužby v našem kostele	pondělí–pátek	18.00
	sobota	7.00, 18.00
	neděle	7.00, 9.00, 10.30*, 18.00
Příležitost ke svátosti smíření, osobní rozhovor s knězem	půl hodiny přede mší sv. nebo dle domluvy	
Návštěva nemocných	dle domluvy s knězem	
Živý růženec	první pondělí v měsíci po mši sv.	
Adorace	každý pátek po mši svaté	
	třetí pátek v měsíci se zpěvy z Taizé	
Výuka náboženství	předškolní děti	úterý 16.00
	1. – 2. třída	pondělí 16.00
	2. – 3. třída	úterý 16.00
	4. – 5. třída	středa 16.00
	6. – 9. třída	čtvrtek 16.00 (od října)
Příprava dospělých na křest	v pondělí po mši sv.	
Příprava dětí ke svatému přijímání	Kromě výuky náboženství začne kurz od jara v pátek odpoledne spolu s rodiči.	
Příprava na biřmování dospělých	v pondělí po mši sv.	
Příprava na svátost manželství	dle domluvy s knězem; je nutné včas dojednat	
Křest dětí – příprava rodičů	příprava a termín dle domluvy s knězem	
Farní knihovna půjčuje	1. středa v měsíci	16.45 – 17.45
	neděle	10.00 – 11.30
	1. neděle v měsíci	8.00 – 11.30 v kavárně
Skupina KAAOKAZHATIA	zkoušky v neděli od 9.15	
Dětská schola (Malá Kalča)	zkoušky po domluvě s vedoucí skupinky	
Chránový sbor Cantus amici	zkoušky v pondělí od 19.30	
Mateřské centrum	středa od 9.30 do 12.00	
Setkání seniorů	každé druhé úterý v měsíci od 10	
Vycházky seniorů	4. úterý v měsíci dle dohody	
Farní kavárna	neděle 8.00 – 12.00	
Úklid kostela	pondělí od 12.00	

Srdečně zveme další farníky k zapojení se do farního života. Zvláště uvítáme všechny, kdo by byli ochotni nabídnout pomocnou ruku – v knihovně, ve schole, ve farní kavárně, při úklidu kostela.

*Nedělní mše svatá pro děti v 10.30 se nekoná v době letních prázdnin.

Římskokatolická farnost
u kostela Neposkvrněného
Početí Panny Marie

Pokojný advent i celý vánoční čas!

V Dunajské deltě pochopíš, že láska je jak prostorová nebeská deka, jak vibrace vzduchu, vidíš, jak Přítomnost tě nekonečně převyšuje, zaplavuje, hřeje, jak tvoří každou strunu tvého těla, každý atom každé tvé buňky, jak tě obklopuje zezadu i zepředu. Láska je a ty jsi. To je celé. Láska, jsi v ní, jsi z ní, jsi jí. Copak ji mohou zastavit tvoje hříchy? Právě proto musíš běžet do kostela se jí dotknout v chlebu a slovu a lidech. Nech se smířit s Bohem...

...Tvé pomluvy pomlouvají tebe, tvé lži jak granáty trhají tvoje tělo na kusy, tvoje zloba ti rve vlastní duši a ve své nenávisti nenávidíš sám sebe. Každá střela, kterou vyšeš, se odrazí jak od zrcadla a zasáhne tě. Proto je třeba se zbavit hříchů, protože tebe ničí. Ne Boha. Zlo, které působíš, působí na tebe...

...Všechno se odráží zpět. Bohu nemůžeš způsobit škodu, tu můžeš způsobit jen sobě...

Marek Vácha, Selfička, Cesta 2020

Vydává farnost u kostela Neposkvrněného početí Panny Marie
Praha – Strašnice

Ke Strašnické 1000/10, 100 00 Praha 10

tel.: 274 782 480

e-mail: k.koci@gmx.com

www.farnoststrasnice.cz

zpravodaj@farnoststrasnice.cz